

[Rager.]

undskylder sig med, at henvendelsen var foretaget i forrige samling. Ellers skulle den altså have stået i betænkningen. Nu begynder det ærede medlem at komme på gлед.

(Kort bemærkning).

Holger Eriksen: Jeg sagde, at jeg mente, denne henvendelse var foretaget i forrige samling; det troede jeg, men det er muligt, at det var i indeværende samling. Det er i og for sig også fuldkommen ligegyldigt, for det var en henvendelse til mig og ikke til udvalget som sådant. Alle ved dog, at man, hvis man vil henvende sig til et udvalg, beder om at få foretræde dér. Vi diskuterede sagen i telefonen, så vidt jeg husker, men jeg vil heller ikke fastholde, at det var i telefonen. Det er og bliver dog under alle omstændigheder ikke det samme, som hvis der kommer en deputation. Det var mig, overborgmesteren ville informere om sin stilling, ikke udvalget som sådant.

(Kort bemærkning).

Rager: På ét punkt er jeg enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen; og det er deri, at det ville have været rarere, hvis der var kommet en deputation. Det foreslog jeg også i borgerrepræsentationen, men det ville det ærede medlems partifæller ikke være med til. De skrev derimod til magistraten og bad magistraten være opmærksom på eventuelle ændringer i lokalportoen for København og i givet fald søge forhandling med regering og folketing derom. For 14 dage siden har overborgmester Munk i borgerrepræsentationen oplyst, at han har „talt med ministeren og talt med folketingsudvalgets formand og har gjort vore synspunkter gældende.“

— undskyld, det er et citat, jeg beder om tilladelse til at citere —

„nemlig at det var en lovgivning, der ville ramme de københavnske borgere og det københavnske erhvervsliv, og at vi fandt dette både uheldigt og urimeligt. Og jeg har bedt udvalgets formand om at gøre udvalget begribeligt, at sådan så vi på det her.“

Ja, det er altså overborgmesterens forklaring. Men når det ærede medlem siger, at

den er forkert, må jeg naturligvis benytte lejligheden til i morgen at tale med overborgmesteren.

Tholstrup: Ændringsforslagene betyder jo både nedsættelse og forhøjelse, og det gør det vanskeligt at stemme enten for eller imod. Jeg var egentlig stemt for at støtte mindretallet, det ærede medlem hr. Poul Sørensens ændringsforslag; men nu rettes der i betænkningen henstilling om, at postvæsenet undersøger mulighederne for en rationalisering, og da jeg ikke tør sige, om det koster fem øre mere at bringe brevene fra København ud i provinsen, end det koster at bringe dem ud i selve København — det er muligt, at det kun koster en øre eller halvanden øre at transportere dem i post-sække ud til en anden by — kan jeg ikke støtte ændringsforslaget, og jeg vil slet ikke gøre det ud fra den betragtning, det ærede medlem hr. Rager anlagde, for jeg vil ikke beskyldes for at stå her og tale særinteressers sag.

Men der er noget andet, som får mig til at tage ordet ved denne lejlighed, og det er den omstændighed, at man ikke allerede har rationaliseret. Hvorfor er det kun noget, som private virksomheder skal beskæftige sig med? Er det ikke en pligt, som postvæsenet, lige som alle andre statsinstitutioner, burde have opfyldt for længe, længe siden? Jeg synes, at det er alt for dyrt at få et brev bragt ud, når det koster 30 øre. Det er ikke nemt at finde noget, der kan sammenlignes dermed, men der er dog en enkelt ting, som kommer ud til praktisk talt alle mennesker og bliver stillet foran folks dør — hvad enten man bor i stuen eller på 4. sal — hver morgen sammen med posten eller morgenavisen, nemlig morgenmælken. Jeg har undersøgt, hvad det koster at få bragt en halv pot mælk fra stalddøren ind til byen og op til 3. sal, og det er endda her i København, hvor man har en mælkeordning, som fordyrer mælken; der er andre steder, hvor man ingen mælkeordning har, og hvor man har mælken til samme pris; men når der er folk, der vil sælge mælken under den fastsatte pris, får de jo bøder. Oppe i Hornbæk var der en mand, som fik 200 kr. i bøde for at sælge mælk 2 eller 4 øre pr. l under den